

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Inqvisitio XIII. De his qui post poenitentiam vxores accipiunt, vel
concubinas sibi coniungunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

INQUISITIO X.

De his qui pœnitentiam professi sunt, si in foro litigare cœperint.

RESPONSIO.

De Pœnit.
dist. 1. Aliud
quidem, &
11. q. 1. A-
liud.
1. Cor. 6.

Aliud quidem est debita iusta reposcere, aliud propria perfectionis amore contemnere. Sed illicitorum veniam postulantem oportet multis etiam licitis abstinere, dicente Apostolo: *Omnia mihi licent, sed non omnia expediunt.* Unde si quis pœnitens habet causam, quam negligere forte non debeat, melius expetit ecclesiasticum quam forense iudicium.

INQUISITIO XI.

De his qui in pœnitentia, vel post pœnitentiam negotiantur.

RESPONSIO.

De Pœnit.
dist. 5. Qua-
litas lucri.

Qualitas lucri negotiantem aut excusat, aut arguit; quia est & honestus quæstus, & turpis: verumtamen pœnitenti vtilius est dispendia pati, quam periculis negotiationis obstringi: quia difficile est inter ementis vendentisque commercium non interuenire peccatum.

INQUISITIO XII.

De his qui post pœnitentiam ad militiam reuertuntur.

RESPONSIO.

De Pœnit.
dist. 5. Cœ-
trarium.
1. Tim. 2.

Contrarium est omnino ecclesiasticis regulis, post pœnitentiæ actionem redire ad militiam sæcularem, cum Apostolus dicat: *Nemo militans Deo implicet se negotiis sæcularibus.* Unde non est liber a laqueis diaboli, qui se militia mundana voluerit implicare.

INQUISITIO XIII.

De his qui post pœnitentiam uxores accipiunt, vel concubinas sibi coniungunt.

RESPONSIO.

In adolescentia constitutus, si vrgente aut metu mortis, aut captiuitatis periculo, pœnitentiam gessit, & postea timens lapsum incontinentiæ iuuenilis, copulam vxoris elegit, ne crimen fornicationis incurreret; rem videtur fecisse venialem, si præter coniugem nullam omnino aliam cognouerit. In quo tamen non regulam constituimus

tuimus, sed quid sit tolerabilius æstimamus. Nam secundum veram cognitionem, nihil magis ei congruit qui pœnitentiam gessit, quam castitas perseverans & mentis & corporis.

INQUISITIO XIV.

De monachis, qui aut militare cœperint, aut uxores accipere.

RESPONSIO.

Propositum monachi proprio arbitrio aut voluntate susceptum, deserere non potest absque peccato. Quod enim quis vouit Deo, debet & reddere. Vnde qui relicta singularitatis professione ad militiam vel ad nuptias deuolutus est, publicæ pœnitentiæ satisfactione purgandus est: quia etsi innocens sit militia, & honestum potest esse coniugiû, electionem tamen meliorum deseruisse transgressio est.

27. q. 3. Pro-
positum
monachi.

INQUISITIO XV.

De puellis quæ aliquamdiu in habitu religioso fuerunt, non tamen consecratæ, si postea nupsierint.

RESPONSIO.

Puellæ, quæ non coactæ parentum imperio, sed spontaneo iudicio virginitatis propositum atque habitum susceperunt, si postea nuptias eligunt, præuaricantur, etiam si consecratio non accessit: cuius vtique non fraudarentur munere, si in proposito permanerent. Ambigi vero non potest, crimen magnum admitti, vbi & propositum deseritur, & consecratio violatur. Nam si humana pacta non possunt impune calcari, quid eos manebit, qui corruerint fœdera diuini sacramenti?

20. q. 1.
Puellæ quæ.

INQUISITIO XVI.

De his qui a parentibus Christianis paruuli derelicti sunt, & utrum baptizati sint non potest inueniri, an debeant baptizari.

RESPONSIO.

Si nulla extant indicia inter propinquos aut familiares, nulla inter clericos aut vicinos, quibus hi, de quibus quæritur, baptizati fuisse doceantur; agendum est, vt renascantur: ne manifeste pereant, in quibus quod non ostenditur gestum, ratio non finit vt videatur iteratum.

De consecr.
dist. 4. Si
nulla.